

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Fœminarum consecratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Quod si idem innuere voluissent, eandem ipsam volucrem demissa cauda pinxissent: quasi tunc nox stellas occultare videatur, cum dies ipse coeperit adventare, tamque diu latent stellæ, quamdiu Sol supra terram est.

GLORIOSUS. CAP. VI.

Verum eadem species, quæ noctem significabat, hominem etiam gloriæ plenum exprimebat. Pavo enim pretiosam eam caudæ suppellectilem tum plurimum ostentat, cum plurimos ad se spectandum advenisse conspexerit: quod si nullum admirari, adesseve cognoverit, eam recondit veluti indignatus. Hinc Ovidius, *Laudata Pavone superbiore* de valde sibi placente dixit. Quoniam vero femininarum est proprium, qualibet in re sibi applausum querere, gloriosasque esse, inter Pavonem & feminam mirus quidam naturæ consensus est: ut minime mirum sit virginem in Leucadia usque adeo adamatam à Pavone, quem ipsa aluerat, ut ea defuncta ipse etiam commori voluerit.

PRODIGUS. CAP. VII.

B Non inepte autem nonnulli, perditio luxu prodigos, Pavonis imagine describunt, in quibus quidem cauda miræ conspicitur pulchritudinis, verum ea neque ad volatum, neque ad motum utilis: cum plerisque aliis omnibus volatilibus cauda, vel ad volatum dirigendum loco temonis cuiusdam attributa sit, aut etiam ut motum juvet, vicemque remorum subministrat: Pavoni vero ea tam ampla, tam sui prodiga, ad solam colorum ostentationem data.

CONCORDIA. CAP. VIII.

In numo DOMITIÆ AUGUSTÆ IMP. DOMIT. altera facie Pavonis effigies cum inscriptione CONCORDIA AUGUST. Hæc ea Domitia est, quam Domitianus Augustam salutavit, posteaquam ex ea filiam susceperat, mox eam repudiavit, repudiatam ob instabilitatem ingenii coepit iterum deperire, iterumque eam duxit, quasi populi precibus coactus: atque huc spectare crediderim Concordiæ, quæ scilicet maxime omnium in connubiis expetitur, inscriptionem. Pronuba enim Juno, cuius Pavo, vel ex Pavone Imperium, cui fuerat restituta: sive quod cum se Domitianus Jovem appellitari pateretur, uxorem etiam Junonis honore voluerit decorari.

FORMINARUM CONSECRATIO. CAP. IX.

Sedenim in Faustina numo, quem argenteum vidi, Pavo habetur cum inscriptione, CONSECRATIO. In numo etiam, cuius inscriptio hæc, DIVA PAULINA, caput grandioris natu mulieris ab occipito velata, à tergo Pavo, qui eandem effigiem insidentem dorso inter alas sustollit: eadem, quæ in superiori est inscriptio, quippe CONSECRATIO. Observatum enim est in feminarum consecrationibus, Pavonem, avem quippe Junoniam, è fastigio emitti, prout in marium apotheo si Aquila Jovis ales emittebatur, quamvis in Diva Sabine Augustæ numo Aquila, non Pavo sit. Videmus etiam numo Faustinae Pie numum, in quo Aquila imagunculam cum radio gestat, cuius inscriptio est eadem, CONSECRATIO. Sed mi-

Augusta-
rum numi.

D nime mirum, Faustinae Aquilam ritu virorum datum, quæ viro ipsa dederit imperium, quod etiam jure suo plerisque in rebus administrabat, non sine Marci Antonii conjugis, viri undecumque probatissimi nota, cui cum amici suaderent, principis sui ignominia offensi, repudiandam esse Faustinae, si nollet eam occidere, quæ, ut fama erat, Commodum ex adulterio concepisset, & apud Cajetam condiciones sibi & nauticas & gladiatorias elegeret: *Atqui*, respondit ille, *feri hoc minime potest, nisi dotem etiam reddiderimus*: eos autem erat Imperium, quod ille à locero, volente Hadriano, adoptatus acceperat. In numo tamen, cuius inscriptio est, DIVÆ MAXIMÆ, cum muliebri capite, quod Lunæ insidet cornibus sursum versis, ab altera facie solus Pavo est, cauda in rotam passa:

inscriptio, CONSECratio. Horum numerum vis magna, dum hæc scribebam, eruta est in agro Bellunensi vico Plauterio, cum ingenti Gallienorum copia. Ad hujus similitudinem factus est numerus ille, quem Romæ apud Colotium, alterumque apud Georgium Anselmum Parmæ vidi: in quo scilicet, Pavo est cauda in rotam effusa, à cuius pedibus hinc inde S. C. notæ singulæ conspiciuntur, circumcirca, CONSECratio, ab altera facie muliebri caput occipitio velato, literæ DIVÆ MARINIANÆ. Inferiorem ea Augustorum aut mater, aut conjux, quod ex operis ruditate conjicimus: nam quo tempore, non reperi.

DE GALLINA. CAP. X.

GALLINÆ significata, quæ Pavoni subtexere visum est, in hunc modum habent.

TRIBAS. CAP. XI.

Mulierem tribadem, vel quæ maris officium aggredi non erubescat, vel etiam quæ viro dominari affectat, per Gallinam, quæ cristam erexerit, caudamque sustulerit, cuius etiam parva quædam calcaria promineant, intelligi veteres tradiderunt: ea siquidem, ubi marem, quod non nullæ faciunt, pugnando vicerit, cucurire incipit, & exemplo marium tentat coitu supervenire, Gallinasque reliquas perinde ac si rem peragere possit, sollicitat, & saliendo defatigat, cristam caudamque erigit: atque ea incedit specie, ut non facile inde sit, utrum mas an fœmina sit, internoscere.

DIVITIARUM FLAGELLATOR. CAP. XII.

Virum vero, qui opulentissimas divitias prodegerit, & ut apud Horatium est, res maternas atque paternas fortiter absumpserit, significare qui voluit, Gallinam aureos numos depascentem pingunt, de qua miraculum id proditur: ut si auro liquefcenti Gallinarum membra miscerentur illud in carnes eas consumi deprehendatur atque ita sit, ut Gallina sit auri venenum. Tradit hoc Aristoteles, atque eum secutus Plinius. Conjectores tamen autumant eum, qui per somnium Gallinarum gregem ad se venientem, & domum ingredientem inspexerit, & divitiis, & honoribus auctum iri. Quinetiam addunt, si Gallinæ ita per quietem visæ, pusillæ admodum apparuerint, lucellæ & demtidem tenuitatem præfagiri.

PERDITIO RERUM. CAP. XIII.

Sirenes cū
pedib. Gal-
linaceis
quid.

Qui fabulas delectabili Philosophandi genere commentisunt, Sirenas confinxere, quæ blanditiis amatoris, & voluptuosa nequitia homines ad se traherent, illecebrisque irretirent, apud quas mollitudinis omnifariæ luto inhæsitantes fœde computrescerent. Harum pedes Gallinaceos fuisse tradunt, intellectu à superiore non dissimili. Scribunt enim hujusmodi fabularum interpretes, significari ex hoc, hominem libidinibus deditum, fortunas suas perseveranti studio dispergere, inutiliterque prodigere, cujusmodi esse Gallinarum morem cum pleno acervo pascuntur, aspiciamus.

FOECUNDITAS. CAP. XIV.

Sunt qui ratione habita quotidiani fœtus, & geminorum aliquid quando pullorum, qui ovo ex unico excluduntur: ovorum etiam, quæ nonnullæ gemina singulis diebus edunt, cujus generis Gallinas Patavii vidimus, tertio etiam nonnunquam addito, verum eo abortivo, sola quippe cartilagine conspicuo, fœcunditatem per Gallinam & ovum significari velint. Sane de Gallinarum fœcunditate Albertus multa. Illud mihi satis fuerit adnotasse, quod apud Macedones Gallinam repertam ajunt, quæ ova duodeviginti semel ediderit, & in cubitu binos pullos ex ovis singulis excluderit. Sed à mirifica omnino alitis fœcunditate factum, ut Theologi veteres Gallinam pro piorum conventu poni tradiderint; ideoque dictum in Evangelio, ait Hesychius: Sic
Gallina congregat pullos suos sub alâ,

Fœcunditas
Gallina mi-
mirifica.

